

die twaalf gunstige staat maar één ongunstige recensie. De meerderheid van stemmen geldt. Dan is het dus ook „bewezen”, dat die ene recensent niet deugt, maar het een werk van betekenis betreft.

Maar... is de zaak werkelijk zó eenvoudig? Verondersteld zelfs dat de heer Muller (niet Mulder), vergeleken bij een Hervormd of Gereformeerd predikant, bij een oud-dir. van een H.B.S., van een gymnasium — een tweede of derde klas mens zou zijn (welke veronderstelling niet erg heus zou klinken): wat dan nog?!

Is het niet vaker gebeurd dat tweede of derde klas mensen bij uitzondering het een of ander beter en juistere zagen dan eerste klassers? Hebben voortreffelijke deskundigen zich wel eens niet vergist in de echtheid van een schilderij van, laten we zeggen, Vermeer? Zouden even voortreffelijke boekrecensenten zich — in abstracto gesproken — ook niet kunnen vergissen; terwijl een recensent van een blad als „De Vriend des Huizes” — laten we zeggen, per ongeluk — een betere kijk op een boek had? Ook het aantal kan hier dunkt mij niet de doorslag geven, hoeveel eerbied ik, met heel onze tijd, voor het getal moge hebben.

Ik beweer niet, dat de heer Muller gelijk had en dat het boek „dus” niet deugt. Ik stelde alleen de mogelijkheden. Ik hoop, dat hij ongelijk zal hebben. Boeken, die een mislukking betekenen, zijn er in overvloed. Waarom zou ik wensen dat er nog één meer bij gekomen ware?

Ik heb het genoemde boek opzettelijk ongelezen gelaten. Het gaat mij niet om het boek, welks schrijver en uitgeefster ik, zoals ik reeds opmerkte, gaarne alle mogelijke succes toewens. Het enige wat ik zou willen beweren is, dat de schrijver soms wat gemakkelijk met de Statenvertaling schijnt om te gaan. Uit de recenties blijkt n.l., dat hij een hoofdstuk in het boek schreef over „De Vleugelen der Pauwen”, in verband met Job 39 : 16: „Zijn van u de verheugelijke vleugelen der pauwen?” Zo staat het inderdaad in de Statenvertaling. Maar in allerlei nieuwe vertalingen, die ik opsloeg, wordt het woord „pauwen” niet gebruikt. Er schijnt „struisvogels” te moeten staan. Ik weet niet, in hoever dit van belang is voor het aan deze tekst gewijde hoofdstuk. Wel lijkt het me van belang, dat een niet-theoloog in zulke gevallen nieuwere vertalingen raadpleegt. Heeft de heer Ingwersen dat wél gedaan en meent hij redenen te hebben, de S.V. te handhaven, dan acceptere hij bij voorbaat mijn excuses. Kan hij mij nieuwere wetenschappelijke commentaren noemen, waarin de lezing van de S.V. wordt gehandhaafd, dan zal ik hem dankbaar zijn. — Dit alles naar aanleiding van de recensies. Het boek zelf hoop ik nog met aandacht te lezen.

Mijn opmerkingen in dit „Van Maand tot Maand” zullen het geen kwaad hebben gedaan. Vele lezers van „De Vriend” zullen nu willen weten, of hun eigen indruk overeenkomt met die van de twaalf beoordelaren te ener, of met die van de eenzame man te anderzijde. Ik raad hun aan, het boek te kopen en ter hand te nemen.

Misschien krijgt bovenstaande beschouwing ook nog een plaatsje in de tweede druk van het boek?

Scherfs ter zijde. Ik weet, hoe moeilijk het werk van een uitgeverij dikwijls is en bewonder de activiteit van vele Christelijke uitgevers in ons land. Ze hebben met talloze na-oorlogse moeilijkheden te tobben gehad en wisten zich daaraan te onttorsten. De genoemde Maatschappij te Hoorn bekleedt ongetwijfeld een waardige plaats in hun rijen.

Maar deze keer sloeg ze naar ik meen, een verkeerde weg in bij het aanprijzen van een uitgave. Het lijkt me niet wenselijk, dat dit voorbeeld gevolgd zou worden. Laat men de gunstige recensies die binnenkomen, zo goed mogelijk gebruiken en de minder gunstige op zij leggen. Maar laat de uitgever niet nóg eens een recensie gaan geven van de verschillende beoordelingen, om daarmee zelf uit te maken, welke waarde het bewuste boek heeft.

Dat ligt, meen ik, niet op zijn weg.

Kwatrijnen

Haast is de dag, haast is de ure daar,
Maak dan uw huis om te ontvangen klaar;
Want straks wordt gij ten tweeden maal geboren,
Als men u thuisbrengt op de dodenbaar.

Als ik ontbonden in mijn graf verga
En geen meer weten zal hoe ik besta,
Heer, ik geloof de opstanding des vleses,
Want stof en geest, ze zijn u even na!

Nu zijn de engelen van God verblijd,
Dat Hij u eindlijk van uzelf bevrijdt:
Ga hoger op, ga hoger op, mijn broeder,
Gij zijt geroepen tot de zaligheid!

Hebt gij, o wijze, nimmer u vergist
Van dat gij in uw wieg laagte tot uw kist?
Wee, wee, wien God verdoemt in Zijn verbolging
Altijd te weten wat hij altijd wist.

O bliksemende morgen die God zendt,
Die het oog omkeert en naar binnen wendt!
Hoe zal het zijn, hoe zal ik U ontmoeten,
Als ik herken wat ik nooit heb gekend!

MUUS JACOBSE